

Motion till riksdagen 2023/24:1397

av Ann-Sofie Alm (M)

Vargens påverkan på landsbygden och svensk livsmedelsproduktion

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den svenska vargstammen ska minska och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den svenska vargstammen var utrotad under 1800-talet. Då var vargjakten oreglerad. Dagens vargstam är sprungen ur endast fem vargar, vilket lett till att dagens vargstam lider av inavelsproblematik. Den svenska vargstammen har en inavelsnivå på 0,24, vilket kan jämföras med att två syskon parar sig (inavelsnivå 0,25). Detta faktum behöver beaktas särskilt.

Vargen är en dålig jägare direkt från födseln och måste förlita sig på sin mor för att få mat. Men vargungen är samtidigt lättlärd och lär sig snabbt genom generationsöverföring hur man jagar och var maten finns. I närheten av människan finns ofta lättfångad mat i form av tamboskap, bland annat får.

När vargen slår till gör den det inte bara för att få mat för dagen, utan den river så många får den kommer åt. Det brukar beskrivas som lustmord. Det horribla i detta lustmördande är att alla får inte dör direkt, utan fårfarmaren måste avliva de som inte redan förblött. Lidandet hos fåren är stort då det kan dröja timmar innan vargattacken upptäcks.

Många är också rapporterna om att varg vågar sig nära människor, följt skolbarn från skolbussen, strukit längs gårdens husknutar, fällt tamboskap och dödat hundar. Dessa närmanden leder till att de som lever nära vargen känner att de måste skydda sina djur, sin inkomstkälla, sin trygghet och sin familjs trygghet.

Om vi ska kunna samexistera med vargen och om lantbrukare ska våga ha kvar och även utöka sin livsmedelsproduktion, måste vi åter lära vargen att vara skygg för människan och det möjliggörs endast genom jakt.

Vargjakt väcker ofta starka känslor även hos dem som anser att jakt är fel. Men de som i sin iver över att bevara varje varg höjer sina röster för att förbjuda vargjakt, gör vargen en björntjänst. När vargar ger sig på boskap och tamdjur händer det att skyddsjakt blir utlyst. Den är då utlyst med ett slutdatum oavsett om vargen är fälld eller inte. Skjuts inte vargen inom den tiden kan den fortsätta med sitt lustmördande av får och andra tama djur. En varg ändrar inte sitt invanda beteende för att en byråkratisk dom fallit över dess huvud. Skyddsjakt bör därför få fortgå till dess att vargen är skjuten.

Under varginventeringsperioden åren 2019–2020 hittades 45 familjegrupper i Skandinavien. 34 av dessa lever i Sverige och fem lever i revir på gränsen mellan Norge och Sverige. Det kan därför vara en god idé att samarbeta över gränsen gällande jakt på varg, men även annan jakt.

Inventeringen 2020–2021 visade på en ökning av antalet vargar och att antalet då uppgick till 395. Resultatet för inventeringsperioden 2022–2023 visar att det finns runt 450 vargar i Sverige och att de behöver röra sig mer söderut.

Det totala antalet vargar i Skandinavien beräknas nu till ca 510 vargar. Angivna antal är inklusive de vargar som dött under inventeringsperioden. Att vargen tillåts att öka så snabbt gynnar inte svensk landsbygd, svenskt lantbruk eller svensk matproduktion och livsmedelsexport. Det gynnar därför i förlängningen heller inte svensk säkerhet, robusthet och motståndskraft. Koncentrationerna av varg är alldeles för höga i många områden och vargstammen totalt behöver minska.

Vargen är ett hot mot landsbygden och mot svensk matproduktion. Målen i livsmedelsstrategin om att öka svensk matproduktion ska uppnås. Det är tidskritiskt viktigt att vi behåller de svenska matproducenter vi har och därför bör minskningen av vargstammen inte vänta.

Ann-Sofie Alm (M)